

overretten ophører, hvorimod Gouvernementets almindelige Tilsyn med Retspleien paa Derne ogsaa kommer til Anvendelse ved denne Ret.

§ 3.

Acterne og Stævningerne udfærdiges i Overdommerens Navn under Rettens Segl, og alle Expeditioner underskrives af ham.

§ 4.

I Gage tillægges Overdommeren et aarligt Beløb af 3,500 vestindiske Daler.

Til at føre Retsprotocollen og under Overdommerens Tilsyn at udføre de øvrige Retten vedkommende Retskriverforretninger beskiftes af Gouvernementet en Copist. Til dennes Lønning og de øvrige Contourudgifter, derunder indbefattet Lønning til et Bud, fastsættes indtil videre indtil 800 vestindiske Daler aarlig efter specificerede Regninger, hvilket Beløb ned sættes til 600 vestindiske Daler, naar Bestyrelsen af Skjode- og Panteprotocollerne for de Eiendomme, som for Tiden i saa Henseende henhøre under Landsoverretten, ophører at henhøre under samme.

§ 5.

Regnskabet for Rettens Gebyrer bliver her efter at attestere af Gouvernementet.

§ 6.

Forordn. af 20de April 1825 angaaende Straffe for de forskellige Deeltagere i Sorøveri samt Behandlingen af de denne Misgjerning angaaende Sager, som foresalde paa de vestindiske Der, ophæves herved, forsaavidt dens Indhold ikke er gjentaget ved Forordn. af 11te April 1840, § 34, sidste Led. Dog skal Gouverneuren fremdeles være bemyndiget til, naar Sorøversager maatte foresalde paa de vestindiske Der, overensstemmende med Forordn. af 20de April 1825, § 3, at tilforordne en Søofficer eller andre tjenlige Mænd til at deeltage i Underfølgelsen.

§ 7.

Jøvrigt skal Landsoverrettens Jurisdiction og Rettergangsmaaden ved samme indtil videre forblive uforandret i Henhold til Forordn. af 25de Mai 1804 og senere udgivne Bestemmelser.

§ 8.

Kongen fastsætter, naar nærværende Lov skal træde i Kraft. De Sager, som til den Tid maatte være optagne til Doms ved Landsoverretten, ville være at paadømme af den hidtilværende Ret.

Motiverne til foranstaaende Lovudkast ere saalydende:

Under de nærværende Forhold paa de dansk-vestindiske Der, navnlig den efter Emancipationen betydelig aftagne Velstand og som Følge deraf Banskeligheden af at udrede de paahvilende Skatter og den hidtil stadige Underbalance i Statskassens Indtægter og Udgifter ved Derne, er det fundet uundgaeligt nødvendigt, at en væsentlig Indskrænkning iværksættes med Hensyn til Udgifterne til det Institut, hvorpaa Opmærksomheden i saa Henseende oftere, og navnlig ogsaa af det vestindiske Colonialraad, er blevet henvendt, nemlig Landsoverretten for de dansk-vestindiske Der, hvis Befølselighed hverken staaer i Forhold til de Forretninger, som det indskrænkede Antal af Appellsager fra Dernes Underretter kunne afgive for Rettens Medlemmer, eller til Dernes Resourcer.

Ved den ældste Anordning om Justitiens Administration paa de vestindiske Der af 31te Mars 1755 indrettedes paa hver af de 2de Hovedøer en Forligelsescommission, en Gjeldscommission for Sager indtil en Værdi af 25 Rd., hvilken senere er hævet, og som 1ste ordinaire Instants et Byting med en Bysfoged og en Byskriver, hvilket ved allerh. Reser. af 14de October 1757 forandredes saaledes, at der paa St. Croix skulde ansættes 2de Bysfogder og Byskripere, i Christiansted og Frederiksted. Bysfogdernes Domme skulde indstævnes for Overretten eller Landsstthinget, der paa St. Croix skulde bestaae af de 6 Personer, som udgjorde Borgerraadet, samt en Landsdommer som Præsæs, men paa St. Thomas af det derværende Borgerraad og Commandanten som Præsæs.